

Sygn. akt II CSK 8/13

POSTANOWIENIE

Dnia 13 czerwca 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper

w sprawie z wniosku M. T.
przy uczestnictwie D. P., I. S. i J. T.
o zmianę prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 13 czerwca 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w P.
z dnia 28 sierpnia 2012 r., sygn. akt II Ca [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;
oddala wniosek uczestniczki D. P. o zasądzenie kosztów
postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

W skardze kasacyjnej wnioskodawcy od postanowienia Sądu Okręgowego w P. oddalającego jego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w P., którym oddalony został wniosek o zmianę prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku, skarżący uzasadniał wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania oczywistą zasadnością skargi (art. 398⁹ § 1 pkt i 4 k.p.c.).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest kwalifikowanym środkiem prawnym, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a leżącymi w interesie powszechnym. Rozpoznanie skargi kasacyjnej powinno służyć ochronie obowiązującego porządku prawnego przed dowolnością orzekania, oraz zapewnieniu jednolitości orzecznictwa sądowego w takich sprawach, w których możliwe jest dokonanie zasadniczej wykładni przepisu prawa, mającej walor generalny i abstrakcyjny (post. SN z dnia 7 kwietnia 2009 r., II CSK 13/09, wyrok SN z dnia 23 lutego 2006 r. II CSK 126/05, post. SN z dnia 4 lutego 2000 r., nie publ.).

Powołanie się przez skarżącego we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na przesłankę z art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. wymaga wykazania kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego, mającej charakter oczywisty widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej. Skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona, jeżeli bez wątpliwości nastąpiły podnoszone w niej uchybienia lub gdy jest pewne, że miały one wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, albo też podniesione zarzuty oczywiście uzasadniają wniesioną skargę. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie wniesionej skargi do rozpoznania, na tle jej podstaw oraz motywów zaskarżonego postanowienia nie daje podstaw do takiej oceny.

W sprawie nie zachodzi nieważność postępowania przed Sądem Okręgowym, którą Sąd Najwyższy w granicach zaskarżenia bierze pod uwagę z urzędu.

Z tych przyczyn na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.
Z uwagi na brak przesłanek do odstąpienia od zasady określonej w art. 520 § 1 k.p.c. oddaleniu podlegał wniosek uczestniczki o zasądzenie kosztów postępowania kasacyjnego.

aw

jw